

Fins al 2009 va ser cap de projectes a la Fundació Universitària Martí l'Humà de la Garriga.

A Riells qui sou, treballant-hi?

Ens ho fem els de casa (jo, el meu fill, el meu marit) però hi ha un grup de voluntaris. Tenim alumnes en pràctiques d'escoles agràries, persones amb discapacitat... I també s'ha de dir que els mateixos clients, que són amics, vénen a ajudar i jo els faig berenar!

Que bé que us ho passeu.

És que la part més important és la divulgació de coneixement i compartir un espai agradable on poder estar tranquils. De vegades la gent ve a celebrar una festa familiar, aquí!

Però quina és la idea de fons dels parcs?

Primera, una estratègia de turisme sostenible per recuperar racons que tenen interès paisatgístic, perquè la gent els conegui i els reconegui i en torni a gaudir. I segona, una manera de divulgar el món de les plantes aromàtiques, les autòctones i les que ens hem fet nostres, com la marialluisa (d'Amèrica del Sud) o l'alfàbrega (de l'Índia).

Com és que t'interessin tant?

Sóc geògraf paisatgista, o sigui que és vocacional. I a part sóc filla de pagesos i m'agrada el món rural. De petita ens vam haver de traslladar de la Seu d'Urgell a Barcelona i vam passar d'una casa de pagès a un pis de 60 metres quadrats...

Quin canvi!

Sí, i per això sempre he volgut viure al camp. Ja em vaig casar en una masia a Sant Llorenç del Munt,

després vaig viure a Sabadell i buscant un lloc per al cap de setmana vam venir a parar aquí. Riells em va robar el cor, i al cap d'una setmana ja havia comprat aquesta finca!

Però l'interès per les herbes d'on et ve?

Me'n vaig enamorar arran dels focs del 1994. Després del gran desastre ecològic les primeres plantes que naixien eren aquestes: els fonolls, les oregues, les farigoles... I els romanins a les feixes! Estava tot ple de cendra i a mi m'omplia d'alegria veure que brotaven. A més, les herbes i les plantes aromàtiques són molt humils però tenen un gran valor cultural, medicinal... Aquí hi havia una gran tradició d'usos d'aquestes plantes: n'érem molt cultes!

No com ara.

La gent les ha abandonat, i penso que per això també es tenen més problemes de salut. La funció que fan és bàsicament de desinfectants, antioxidants. Tenim un gran tresor amb aquestes herbes. Els mediterranis som la gent més privilegiada del planeta!

Ho diuen.

El fet que les plantes s'hagin d'adaptar a aquesta sequera estiuenca tan llarga fa que tinguin una gran concentració d'oli essencial. Tenim la major concentració de labiades al món, que són sobretot les aromàtiques: lavandes, sàlvies, farigola... Aquí hi ha una gran biodiversitat, perquè tenim un país que va de tocar a mar fins a 3.000 metres. De farigoles n'hi més de 300 tipus i la majoria són aquí.

Són d'aquí, les llavors de les plantes que cultiveu?

No: és una de les paradoxes d'aquest sector. Ens hem de proveir amb un viverista que compra la major part de llavors a empreses estrangeres. Tot i la riquesa botànica de Catalunya no hi ha empreses que comercialitzin llavor ecològica i seleccionada per fer la reproducció en cultiu!

Vaja.

O sigui que quan has de cultivar una farigola, la que hi ha disponible al mercat és una farigola francesa. Igual amb les lavandes. I la tarongina ve de la Fundació Ricola de Suïssa!

Tens França com a referent?

Sí, perquè valora molt el paisatge i el patrimoni, i el transforma en petites iniciatives de pagès: trobes qui fa melmelada, qui fa foie... Són iniciatives a la menuda per aprofitar el recurs que tenen d'una manera plaent i creativa.

Com feu vosaltres.

Exacte. Volem crear tot tipus de productes al voltant de les plantes aromàtiques: objectes de fusta